

कुण्डली

कुण्डलं, स्त्री, (कुण्डले रक्ष्यते इति कुडि रक्षायां + षादित्वात् कणच् । यदा कुण्डं तदाकारं भाति गृह्णातीति । ला + कः ।) खनामख्यात-कार्यभूषणम् । (यथा विष्णुध्याने ।

“धेयः सदा सविटमण्डलमध्यवर्ती

नारायणः सरसिजासनसन्निविष्टः

केयूरवान् कनककुण्डलवान् किरीटी” ॥

तत्पथ्यायः । कार्यवेष्टनम् २ । इत्यमरः । २।६।१०३ ।

पाशः । वलयः । इति मेदिनी । (पुं, कौरव्यकुलज-

सर्पविशेषः । यथा महाभारते १ । ५७ । १३ ।

“सरकः कुण्डलो वेणी वेणीखन्धः कुमारकः ।

बाहुकः शृङ्गवेरश्च धूर्त्तकः प्रातरातकौ ।

कौरव्यकुलजास्वते प्रविष्टा ह्यवाहनम्” ॥

पुंलिङ्गे ऽस्य रक्तकाञ्चनवाचकता उक्ता । यथा,

वैचकरत्नमालायाम् ।

“रक्तपुष्पः कोविदारो युगपचस्तु कुण्डलः” ॥

कुण्डलिनी, स्त्री, (कुण्डलिन् + स्त्रियां ङीप् ।) कुल-

कुण्डलिनी शक्तिः । यथा,—

“ध्यायेत् कुण्डलिनीं स्रष्टां मूलाधारनिवासिनीम् ।

तामिष्टदेवतारूपां सार्द्धं त्रिवलयान्विताम् ॥

कोटिसौदामिनीभासां खयम्भलिङ्गवेष्टिनीम् ।

तामुत्थाप्य महादेवीं प्राणमन्त्रैश्च साधकः ॥

उद्यद्दिनकरोद्योतां यावच्छांसं दृष्टासनः ।

अश्रेषाम्भ्रान्त्वर्थं समाहितमनाश्चिरम् ।

तस्यभाषट्क्यामं शरीरमपि चिन्तयेत्” ॥

इति तन्त्रसारः ॥ * ॥

गुडुची । इति राजनिर्घण्टः । मिष्टान्नविशेषः ।

जिजिषी इति भाषा । तस्य पाकप्रकारो यथा ।

“नूतनं घटमानीय तस्यान्तः कुण्डलो जनः ।

प्रख्याद्भिपरिमाणेन दध्यस्त्रेण प्रलेपयेत् ॥

द्विप्रस्यां समितां तत्र दध्यस्त्रं प्रक्षयस्मितम् ।

घृतमज्जशरावश्च घोजयित्वा घटे क्षिपेत् ॥

आतपे आतपेत्तावद्यथावद्यथाति तदस्त्रताम् ।

तां स्रष्टां घृतामीत्वा क्षितापाके तनुद्वये ॥

कर्पूरदिप्तुगन्धे च क्षपयित्वाङ्गरेततः” ॥

अस्या गुणाः ।

“एषा कुण्डलिनी नाम्ना पृष्टिकान्तिवज्रप्रदा ।

धातुवृद्धिकरी दध्या दध्या चेन्द्रियवर्धनी” ॥

इति भावप्रकाशः ।

कुण्डली, स्त्री, (कुण्डल + जातौ ङीष् ।) मिष्टान्न-

विशेषः । जिजिषी इति भाषा । इति पाकराजे-

श्वरः ॥ * ॥ कुलकुण्डलिनी शक्तिः । यथा,—

“त्रिकोणं तत्तु विज्ञेयं शक्तिपीठं मनोहरम् ।

तद्गुरुरे कामवायुर्जावरूपोऽतिचञ्चलः ॥

अधोमुखस्तत्र लिङ्गः खयम्भस्तेन चाल्यते ॥

नीवारशूकवचन्वी कुण्डली परदेवता ॥

शङ्खतुल्यनिभा देवी सार्द्धं त्रिवलयान्विता ।

सुखेनाच्छाद्य ब्रह्मास्यं तया संवेष्टितः प्रभुः ॥

हाकिनी ह्यत्र वसति द्वारपाली सयष्टिका ।

यः साधकोऽत्र रमते स दिव्यो नैव मानुषः” ॥

इति सम्भोहनतन्त्रम् । (अस्याः पर्याया यथा,

हृद्योमदीपिकायाम् । ३ । १०४ ॥ कुटिलाङ्गी २

कुण्डिनः

कुण्डिनी ३ भुजङ्गी ४ शक्तिः ५ ईश्वरी ६ अरु-
न्धती ७ ॥ गुडुची । काञ्चनरुद्रः । इति मेदिनी ।
(अस्याः पर्याया यथा,—

“कोविदारश्चमरिकः कुदाणो युगपचकः ।

कुण्डनीतान्मपुष्पश्च स्मन्तकः खल्पकेशरी” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे ॥

कपिकच्छुः । सर्पिणीरुद्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कुण्डली, [न्] पुं, (कुण्डलं अस्यस्य इति इनिः ।

कुण्डलाकारेण स्थितेरस्य तथात्वम् ।) सर्पः । इत्य-

मरः । १ । ८ । ७ । वरुणः । (कुण्डलं कुण्डलवदा-

कारं शरीरे अस्यस्य ।) मयूरः । इति मेदिनी ॥

चित्तलम्बगः । इत्यजयपालः । (विष्णुः । यथा,

महाभारते १३ । १४६ । १९० ।

“अरौद्रः कुण्डली चक्री विक्रमूर्जितशासनः” ॥

कुण्डलयुक्ते, त्रि । इति मेदिनी । (यथा गोः रामा-

ययो । ३ । ६ । १९ ।

“इमे च पुरुषा दिव्या यान्त्यस्य रथमन्तिकात् ।

परं शुभाः कुण्डलिनी युवानः खड्गपाणयः” ॥

कुण्डाशी, [न्] त्रि, (कुण्डं योनिकुण्डं तदुप-

लक्ष्मीकृत्य अत्राति जीवनयात्रां यापयतीति ।

कुण्ड + अण् + णिनिः ।) भगभक्तकः । कोट्या

इति भाषा । इति महाभारते दानधर्मैः । (कुण्ड-

स्य जारजातस्य अन्नं अत्रातीति ।) कुण्डान्नभोजी ।

तस्य नरको यथा,—

“रङ्गोपजीवी कैवर्त्तः कुण्डाशी गरदस्तथा ।

सूचो माहिषकश्चैव पर्वकारी च यो दिजः ॥

आगारदाही मित्रज्ञः शाकुनिर्यामयाजकः ।

रुधिरान्धे पतन्त्येते सोमं विक्रीणते च ये” ॥

इति विष्णुपुराणे । २ । ६ । २०, २१ ॥ “रङ्गो-

पजीवी नटमल्लादिरुत्तिः । कैवर्त्तः धीवररुत्तिः

पत्नौ जीवति आराज्जातः कुण्डः तदन्नभोजी

कुण्डाशी । सूची पिशुनः । माहिषो महिषोप-

जीवी । यथा ।

‘महिषीत्युच्यते भार्याभगेनोपार्जितं धनम् ।

उपजीवति यत्तस्याः स वै माहिषकः स्मृतः” ॥

इति स्मृतिप्रोक्तः । पर्वकारी धनादिकोभेना-

पर्वसु अमावस्यादिक्रियाप्रवर्त्तकः । पर्वगामीति

पाठे पर्वसु स्त्रीगामी । शाकुनिः पक्षिजीवी ।

शुभनिमित्तशुक्रनोपजीवी वा । यामयाजकः या-

मार्थं यज्वा” । इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥

(घृतराष्ट्रपुत्रः । यथा महाभारते । १।१९७।१३।

“कुण्डाशी किरजाश्चैव दुःशला च श्रताधिका” ॥)

कुण्डिका, स्त्री, (कुण्ड + स्वार्थे कन् टाप् अत इत्वं

च ।) कमण्डलुः । इति हेमचन्द्रः । पिठरः । इति

शब्दचन्द्रिका । कुण्डि इति भाषा । (ताम्बकुण्डम् ।

स्यात् ।) सामवेदान्तगत उपनिषद्विशेषः । यथा,

मुक्तिकोपनिषदि ।

“अथत्तैकाक्षरं पूर्णां सूर्याव्यध्यात्मकुण्डिका” ॥)

कुण्डिनं, स्त्री, विदभेनगरम् । इति हेमचन्द्रः ।

(यथा, हृदिवंशे ।

“कुण्डिने पुण्डरीकाक्षः । भोजपुत्रस्य शासनात्” ॥)

कुण्डिनः, पुं, (कुण्डि रक्षायां दाहे च “बहुलमन्य-

कुतुकं

त्रापि” । उगां । २ । ४६ । इति इनच् ।) मुनि-
विशेषः । इत्यादिकोषः । (यथा, आश्वलायने ।
“कुण्डिनानां वाशिश्लमेत्रावरुणकौण्डिन्येति” ॥

कुतुर्वशीयष्टपभेदः । स च घृतराष्ट्रस्य पुत्रः ।

यथा महाभारते १ । ६४ । ५६ ।

“हस्ती वितर्कः क्राथश्च कुण्डिनश्चापि पञ्चमः” ॥)

कुण्डी, स्त्री, (कुण्डि + इन् । ततो वा ङीप् ।) कुण्ड +

संज्ञायां वा ङीष् ।) कमण्डलुः । इत्यमरः । २ ।

७ । ४६ । स्यात् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

कुण्डोरः, पुं, (कुण्डले दह्यते संसारान्मनसन्तापेन ।

कुण्डि + ईरन् ।) मनुष्यः । (कुण्डले रक्ष्यते दुर्ब-
लो येन ॥) वलवति त्रि । इति धरणी ।

कुत् आस्तृवौ । सौत्रधातुरयम् । इति कविकल्प-

द्रुमः ॥ (भां-परं-सकं-सेट् ।) कुतपः । इति दुर्गा-

दासः ॥ कुत् अपस्यः कुतपः कालविशेषः । क्षत्ति-

रचितस्त्रेहपात्रश्च । इति केचित् ॥

कुतः, [स्] व्य, प्रभ्रः । पञ्चमर्थः । निरुवः । इति

विश्वः । (यथा, विष्णुपुराणे । १ । १६ । ३७ ।

“सर्वभूतात्मके तात ! जगन्नाथे जगन्मये ।

परमात्मनि गोविन्दे मित्रामित्रकथा कुतः” ॥)

कुतुतुः, पुं, (कुत्सिता तनुयस्य । पिङ्गलनेत्रत्वात् तथा-

त्वम् ।) कुवेरः । इति त्रिकाण्डशेषः । (त्रि,

कुत्सितशरीरः । इति व्युत्पत्तिबन्धोऽर्थः ॥)

कुतपः, पुं स्त्री, अङ्गोऽष्टमोऽंशः । दिवसस्याष्टमो

मूर्हर्तः । यथा,—

“अङ्गो मुहूर्त्ता विख्याता दश पञ्च च सर्वदा ।

तत्राष्टमो मुहूर्त्तो यः स कालः कुतपः स्मृतः” ॥

इति आङ्गत्वे मत्स्यपुराणवचनम् ॥ * ॥ पारि-

भाषिककुतपा यथा,—

“मध्याह्नः खड्गपात्रश्च तथा नेपालकम्बलः ।

रौप्यं दर्मास्तिला गावो दौहित्रश्चाष्टमः स्मृतः ॥

पापं कुत्सितमिवाङ्गलस्य सन्तापकारिणः ।

अष्टावैते यत्कस्मात् कुतपा इति विमुक्ताः” ॥

इति मिताक्षरायामाचाराध्यायः ॥ स च त्रिंश-

द्व्यङ्गदिनमाने द्वितीहप्रहरशेषदद्यावधि तृतीय-

प्रहरप्रथमदण्डपर्यन्तकालः । इत्यमरः । २।७।३१ ॥

स तु एकोद्विष्टाङ्गारम्भकालः । यथा,—

“आरभ्य कुतपे आङ्गं कुर्यादारौहिण्यं बुधः ।

विधिञ्चो विधिमास्थाय रौहिण्यन्तु न लङ्घयेत्” ॥

इति आङ्गत्वम् ॥

“दिवसस्याष्टमे भगि मन्दीभवति भास्करः ।

स कालः कुतपो ज्ञेयः पितृणामन्नमद्ययम्” ॥

इति श्रुतातपः ॥ * ॥ दौहित्रः । वाद्यम् । क्राग-

लोमजकम्बलम् । कुण्डलम् । इति मेदिनी ।

कुतपः, पुं, (कुत्सितं पापं तपति कुं भूमिं तपति वा ।

तप + अच् । कुत् + कपन् वा ।) सूर्यः । तैश्वा-

नरः । दिजन्मा । अतिथिः । गौः । मागिनैयः ।

इति हेमचन्द्रः ॥

कुतुकं, स्त्री, (कुत् + बाहुलकात् उकाच् ।) कौतु-

कम् । इत्यमरः । १ । ७ । ३९ ॥ (यथा, गुमानि-

कविकृतोपदेशश्रुतके । १०२ ।

“कुतुकाय कोविदानां मूढमतीनां महोपकाराय ।